

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Sereno. 196.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

sape in paternis lumbis sunt, verum apud Deum, vt pote occulta cernentem, iam existunt. Angelorum enim classes, vt conseruæ naturæ, ea quæ nondum præsentia sunt, ignorant. Deus autem & intelligit, & persape istud fecit. Neque enim Esau peccantem, nondum edita prole, demessuit, ne vnà quoque Iobum euelleret, qui ex eo genus duxit: nec item Matthæum portoriiis exigendis operam dantem morte affecit, ne Euangelij prædicationem impediret: nec libidini atque impudicitia studentes meretrices oppressit, ne pœnitentiæ exempla decissent: nec Petri abiurationem vltus est; quoniam calentes ipsius lachrymas prospiciebat: nec persequentem Paulum morte abscedit; ne orbis terrarum fines salute frustrarentur. Omnia ergo zizaniam, quæ messem expectant, nec ad pœnitentiæ fructum sese conuertunt, magno igni præparantur, vt quæ sterilitate profus laborarint.

Seren. 196.

Non est iniqui iudicij, quemadmodum putas, iis, qui plurimos labores & arumnas pertulerant, ac domos extruxerant, impetrasse, vt Ægyptios spoliarent, aureaque atque argentea vasa ab illis acciperent, quibus labores suos impenderant: verum perquam etiam integri ac religiosi iudicis, dignum cibo esse operarium fancientis. Nam si quis nostrum cognitionis spiritum affecutus esset, illud vtique inuenisset mercedem hanc, atque ad hunc modum datam, laboris in conficiendis lateribus suscepti acerbitate, ac luctuosa ædificatione, ob quam iustus iudex ipsis quoque gratiam ad res huiusmodi commodato accipiendas indidit, longè inferiorem fuisse.

Cyro. 197.

Vitanda in bonis actionibus ostentatio. Pompa, & fastus, atque inanis gloria, supernum splendorem minimè conciliat: verum mores probi, ac vita honesta, & ostentationis expers bonorum communi-

μὲν πολλάκις ἐν ὀσφύϊ ὄντα πατρικῆ, θεῶ δὲ ὑφεσώτα ὡς τὰ κρυμμένα ὄρωντι. αἱ γὰρ τάξεις τῶν ἀγγέλων, οἷα τῆς φύσεως ἀγγέλων, τὰ μήπω παρόντα ἀγνοῶσιν. ὁ δὲ κύριος καὶ συνεί, καὶ πολλάκις ἐποίησεν. ὥστε ἐβίβησεν ἀπὸ τὸν Ἡσαὺ ἀμαρτάνοντα, ἵνα μὴ συνεκτίλη τὸν Ἰάβ, ἐξ ἐκείνων γένεθρον, μὴ θανατώσας τελωροῦντα Ματθαῖον, ἵνα μὴ καλύσῃ τὸ εὐαγγέλιον, μὴ νεκρώσας ἀσελγῶσας πόνας, ἵνα μὴ τῆς μετανοίας οἱ τυποὶ ἀργήσωσιν, μὴ ἀμωκάμνος τοῦ Πέτρου τὴν ἀρνησιν, ἐπεὶ δὴ τὸ θερμὸν πορὸς ἐλεπε δάκρυον, μὴ σκλήρας τελευτῆ τὸν Παῦλον διάκοτα, ἵνα μὴ ἀφροσσοὶ σωτηρίας τῆς οἰκουμενικῆς τὰ τέμματα. ὅσα τοῖνυν τὸν θεομὸν ἀειμένει ζιζάνια, καὶ πρὸς καρπὸν μετανοίας ἐπέπεται, τὰ μεγάλα πρὸς ἐτοιμάζεται, ὡς παντελῆ ἀκαρπία νοσῶντα.

Σερην. 196.

Οὐκ ἐστὶν ἀδίκον χρίσας, ὡς οἶει, τὸ κελεύσαι τὸς πλείους μοχθήσαιτας, καὶ πέλεισιν πόνον οἰκοδομῆσαιτας, σπιλεῦσαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ χρυσία λαβῆν ἢ ἀργύρια παρ' ἐκείνων, οἷς τοὺς πόνας χατέλειτο. ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀδικῶν κριτῆ, ἀξίον εἶναι τῆς προφῆας τὸν ἐργάτιον θεοῦ ζῶντος. εἰ γὰρ πῶς ἡμῶν καὶ γνωστοῦ ἐπέτυχε πνεύματος, εὐρεῖ ἂν παρὰ πολὺ τὸν μαθόν, καὶ ἕτως δεδομένον τῆς κατωδίας πλινθείας, καὶ πολυτενῆς οἰκοδομίας, δι' ἣν αὐτοῖς ὁ δίκαιος κριτῆς, καὶ τὸν χάριν πρὸς τὸν θεῶν πρὸς ἐβίβηκε.

Κύρω. 197.

Κόμπος, καὶ τυφος, καὶ δόξα κενὴ, ἔσονται τῆ ἀνω λαμπαρότητι, ἀλλὰ πρὸς τὸν θεῶν καὶ βίος σεμνός, καὶ κοινωνία πρὸς τοὺς θεῶν ἀνεπίδεικτος.